

MATERIAŁY BUDOWLANE	N O R M A B R A N Ż O W A	BN-86
	Skalne surowce mineralne	6710-03/01
	Metody badań	
	Zakres normy i postanowienia ogólne	Grupa katalogowa 0710

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot arkusza normy. Przedmiotem normy są metody badań skalnych surowców mineralnych objętych postanowieniami BN-86/6710-02.

1.2. Określenia poszczególnych skalnych surowców mineralnych i uzyskiwanych z nich produktów — wg BN-86/6710-02 oraz wg norm przedmiotowych.

2. ZAKRES NORMY

2.1. Zakres stosowania normy. Norma przeznaczona jest do badań i oznaczania właściwości i składu chemicznego surowców i produktów z nich uzyskiwanych.

2.2. Zakres tematyczny normy. BN-86/6710-03 obejmuje następujące arkusze:

- Arkusz 01 Zakres normy i postanowienia ogólne
- Arkusz 02 Pobieranie i przygotowanie próbek
- Arkusz 03 Opis makroskopowy
- Arkusz 04 Oznaczanie zawartości ziarn z przerostami kwarcowymi
- Arkusz 05 Oznaczanie barwy po stopieniu i obecności muszki
- Arkusz 06 Oznaczanie temperatury topnienia
- Arkusz 07
- Arkusz 08
- Arkusz 09
- Arkusz 10
- Arkusz 11
- Arkusz 12
- Arkusz 13
- Arkusz 14
- Arkusz 15
- Arkusz 16
- Arkusz 17
- Arkusz 18
- Arkusz 19
- Arkusz 20

Numery arkuszy od 03 do 20 obejmują badania właściwości fizycznych.

Arkusz 21 Oznaczanie części rozpuszczalnych i nierozpuszczalnych w kwasie solnym

- Arkusz 22 Oznaczanie straty przy prażeniu
- Arkusz 23 Oznaczanie łącznej zawartości krzemionki i części nierozpuszczalnych w kwasach
- Arkusz 24 Oznaczanie zawartości krzemionki (SiO_2)
- Arkusz 25 Oznaczanie zawartości sumy tlenków (R_2O_3)
- Arkusz 26 Oznaczanie zawartości tlenku żelazowego (Fe_2O_3)
- Arkusz 27 Oznaczanie zawartości tlenku tytanowego (TiO_2)
- Arkusz 28 Oznaczanie zawartości tlenku glinowego (Al_2O_3)
- Arkusz 29 Oznaczanie zawartości tlenku wapniowego (CaO)
- Arkusz 30 Oznaczanie zawartości tlenku magnezowego (MgO)
- Arkusz 31 Oznaczanie zawartości tlenków potasowego i sodowego (K_2O , Na_2O)
- Arkusz 32
- Arkusz 33
- Arkusz 34
- Arkusz 35
- Arkusz 36
- Arkusz 37
- Arkusz 38
- Arkusz 39
- Arkusz 40

Numery arkuszy od 21 do 40 obejmują oznaczenia składu chemicznego.

Numery arkuszy bez tytułów zostały przewidziane dla metod badań, które będą opracowane w przyszłości, gdy zaistnieje potrzeba uzupełnienia oznaczeń wg wymagań norm przedmiotowych.

3. POSTANOWIENIA OGÓLNE

3.1. Dokładność ważenia. Odważki próbek do analizy chemicznej masy osadów oraz ilości odczynników do sporządzania roztworów wzorcowych należy ważyć z dokładnością $\pm 0,0002$ g. W badaniach fizycznych dokładność ważenia wynosi 0,01 g, jeżeli normy przedmiotowe nie przewidują innej wartości.

Zgłoszona przez Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Kruszyw Budowlanych
Ustanowiona przez Dyrektora Instytutu Techniki Budowlanej w Warszawie dnia 9 września 1986 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 kwietnia 1987 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 15/1986 poz. 30)

3.2. Czystość odczynników. Jeżeli nie podano inaczej w szczegółowych zestawieniach, należy stosować odczynniki o stopniu czystości cz.d.a., wodę destylowaną i sączi bezpopiołowe. Liczby podane w nawiasach przy nazwie kwasów i wody amoniakalnej, oznaczają ich gęstość w g/cm^3 .

Wyrażenia 1+1, 1+2, 5+95, określają stosunek objętości stężonego kwasu lub wody amoniakalnej do objętości wody.

Przez nazwę „roztwór“ należy rozumieć roztwory wodne.

3.3. Suszenie odważek do stałej masy — wg PN-81/C-01055.

3.4. Eksykatory należy napełnić żelazem krzemionkowym zabarwionym chlorkiem kobaltu, wysuszonym w temperaturze $300 \div 400^\circ\text{C}$ lub innym środkiem suszącym, np. pięciotlenkiem fosforu (P_2O_5).

3.5. Miano roztworu należy ustalić na podstawie trzech oznaczeń.

3.6. Ślepa próba. Równocześnie z analizą badanej próbki należy przeprowadzić co najmniej jedną ślepą

próbę dla kontroli czystości stosowanych odczynników i uwzględnienie odpowiedniej poprawki w obliczeniu wyniku oznaczania.

3.7. Krzywe wzorcowe. Przy przeprowadzeniu oznaczeń metodami fotometrycznymi krzywe wzorcowe należy wykreślać w układzie współrzędnych, odkładając na osi rzędnych średnie wartości absorpcji odpowiednich roztworów wzorcowych, obliczone na podstawie co najmniej trzech pomiarów, a na osi odciętych odpowiednie wartości oznaczonego składnika w mg.

3.8. Wynik końcowy oznaczania. Jako wynik końcowy oznaczania należy przyjąć średnią arytmetyczną wyników dwóch równoległych oznaczeń z jednej próbki analitycznej. Rozbieżność między wynikami nie może przekraczać dopuszczalnej różnicy przewidzianej dla danej metody i zakresu zawartości składnika. Jeżeli różnice między równoległymi wynikami są większe od określonej, analizę należy powtórzyć. Różnica między wynikami w dwóch laboratoriach nie powinna przekraczać dwukrotnej dopuszczalnej różnicy między wynikami dwóch równoległych oznaczeń.

K O N I E C

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Kruszyw Budowlanych, Warszawa.

2. Normy związane
PN-81/C-01055 Analiza chemiczna. Wytyczne wykonywania badań

BN-86/6710-02 Skalne surowce mineralne. Podział, nazwy i określenia

3. Autor projektu normy — inż. Zyta Charkiewicz — COBR PKB.